U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **J. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2, o podání žalobce ze dne 31. 5. 2011, sp. zn. 300511/JF 11993, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4. 1. 2012, č. j. 11 A 122/2011 - 23,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením ze dne 4. 1. 2012, č. j. 11 A 122/2011 - 23, Městský soud v Praze odmítl podání žalobce ze dne 31. 5. 2011, sp. zn. 300511/JF 11993, jímž se žalobce domáhal zrušení nebo pozastavení exekucí z jeho invalidního důchodu a narovnání měsíčního invalidního důchodu do původní výše 6843 Kč. Městský soud konstatoval, že ani přes výzvu soudu ze dne 23. 8. 2011, č. j. 11 A 122/2011 - 4, vydanou podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s."), žalobce neodstranil vady svého podání, proto soud žalobu odmítl [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Rozhodnutí městského soudu bylo žalobci doručeno dne 12. 1. 2012.

Dne 27. 1. 2012 podal žalobce (dále též „stěžovatel") k poštovní přepravě kasační stížnost proti v záhlaví označenému usnesení adresovanou Městskému soudu v Praze. Následně dne 29. 1. 2012 podal žalobce k poštovní přepravě totéž podání adresované Nejvyššímu správnímu soudu. V něm zpochybnil správnost závěrů městského soudu obsažených v napadeném usnesení a uvedl, že požadavkům uvedeným ve výzvě k odstranění vad podání ze dne 23. 8. 2011 vyhověl a že doložil soudem vyžadované doklady.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji jako opožděnou.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti přitom nelze prominout. Kasační stížnost se podle § 106 odst. 4 s. ř. s. podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.

Z § 40 odst. 4 s. ř. s. vyplývá, že lhůta je dále zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

V posuzovaném případě nebyla datová schránka stěžovatele nalezena (srov. úřední záznam na č. l. 25 soudního spisu), proto bylo napadené usnesení doručováno stěžovateli do vlastních rukou prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Z doručenky založené na č. l. 24 soudního spisu je zřejmé, že stěžovatel zásilku převzal dne 12. 1. 2012. Z výše popsaného skutkového stavu vyplývá, že napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno ve čtvrtek 12. 1. 2012. Následujícího dne, tedy v pátek 13. 1. 2012, začala běžet dvoutýdenní lhůta k podání kasační stížnosti, která uplynula ve čtvrtek 26. 1. 2012. Stěžovatel podal kasační stížnost jak k Městskému soudu v Praze, tak k Nejvyššímu správnímu soudu. K Městskému soudu v Praze bylo podání doručeno dříve, tj. dne 30. 1. 2012, Nejvyššímu správnímu soudu bylo totéž podání doručeno až dne 31. 1. 2012. Rozhodným je tedy v posuzované věci okamžik podání kasační stížnosti k Městskému soudu v Praze (§ 106 odst. 4 s. ř. s.), tj. 30. 1. 2012, respektive okamžik zaslání podání městskému soudu prostřednictvím držitele poštovní licence, tj. pátek 27. 1. 2012. Pokud by bylo podání předáno k poštovní přepravě v poslední den lhůty, byla by lhůta pro podání kasační stížnosti zachována (§ 40 odst. 4 s. ř. s.).

V posuzovaném případě však byla kasační stížnost podána k poštovní přepravě až v pátek 27. 1. 2012, tedy jeden den po uplynutí dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti. Lhůta podle § 106 odst. 2 s. ř. s. tak marně uplynula ve čtvrtek 26. 1. 2012. Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl jako opožděnou za použití § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. února 2012

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu